

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ip a

Attentie

40e jaargang Nr. 141 - December 2018

Clappers & Vlieger Media. Uitgave 753

Bezoek C.N.C.
te Milsbeek

Alweer gaat er een jaar voorbij

Zonder dat je er echt erg in hebt gaat het jaar 2018 weer voorbij. Een jaar waarin weer de nodige zaken de revue passeerden. Eindelijk werd de waardering voor al het moeilijke werk dat door politiemensen wordt verricht wat meer gewaardeerd. Het salaris werd verhoogd en de werkdruk zal worden verminderd. Sinds kort is er door de minister extra geld vrijgemaakt om de verlofstuwmeren en de vele overuren uit te kunnen betalen. Maar zeker zo belangrijk is om de werkdruk naar beneden te krijgen en de politiemensen in een rooster te laten werken dat recht doet aan het bedienen van de burgers maar ook aan het sociaal-maatschappelijk leven van deze politiemensen.

Waarzaam en dienstbaar staat op de Nederlandse politieauto. Willen we dat kunnen waarmaken dan zullen er toch veranderingen moeten komen. Alleen met geld de gaten dichten die ontstaan door de zeer hoge werkdruk en te weinig capaciteit is maar een tijdelijke oplossing. Kijken we naar zo'n noodgreep zoals die in Nijmegen plaatsvindt dan wordt de dienstbaarheid 'uitgekleed'. In een stad van circa 172.000 inwoners is het politiebureau op zaterdag en zondag gesloten voor het publiek. Dat geldt ook voor geheel Gelderland-Zuid. De weekend sluiting houdt verband met een proef om te kijken 'hoe de politie het publiek beter kan bedienen'. Nu hoeft je niet gestudeerd te hebben om te constateren dat sluiten geen verbetering is van de dienstbaarheid en dat het zich wrekt dat er een capaciteitsgebrek aan ten grondslag ligt. Ook het met pensioen gaan van grote aantallen politiemensen is een reden die aangevoerd wordt dat er zoveel overgewerkt moet worden en zaken (nog) niet kunnen worden aangepakt, volgens een landelijk politiewoordvoerder. Naar mijn weten weet je wanneer mensen uittreden die met pensioen gaan en kun je daar op inspelen door tijdig nieuwe mensen naar de opleiding te sturen. Dat het steeds moeilijker wordt om aan goede mensen te komen die het vak van politieman –vrouw is tevens een gevolg van het niet nemen van maatregelen in het verleden. Volgens cultuurhistoricus René Cuperus moeten politiek en beleidsmakers er van doordrongen worden dat onderhoud van de elementaire beginselen van onze samenleving, de waarden van de rechtsstaat en verzorgingsstaat nodig is. Doe je hier niets aan dan is de samenlevingsmoraal in het geding en glijden wij af naar een criminele vrijstaat waarin misdaad loont en eerlijkheid en fatsoen het kind van de rekening zijn. Een goed georganiseerde samenleving kan enkel voortbestaan wanneer rechten en plichten in evenwicht zijn en daarop streng doch rechtvaardig wordt toegezien.

Zoals u misschien al weet, heeft gehoord of gelezen is ons district het oudste district van de IPA in Nederland en bestaan 60 jaar. Wij gaan dit vieren op 9 november 2019 waar tevens de jubilarissen van dat jaar gehuldigd gaan worden. Nadere informatie volgt en u ben van harte

welkom.

Nu de dagen weer gaan komen om gezellig in familie- of vriendenkring samen te komen om kerst te vieren of de jaarwisseling, zullen er ook weer vele collegae dienst moeten doen. De maatschappij vraagt nu eenmaal dat er mensen zijn die het mogelijk maken om dit op een geordende manier te doen. Voor alle collegae en anderen die paraat staan en dus niet op deze dagen kunnen samenzijn wens ik alle sterkte toe. Dat het gaat met waardering door het publiek om uw taak uit te oefenen en zo, gescheiden van je naasten, toch nog fijne dagen van samenzijn kunt hebben op een ander moment.

Mede namens mijn echtgenote en collega bestuursleden wens ik u allen fijne kerstdagen toe, een rustige jaarwisseling en alle goeds voor het jaar 2019.

Uw voorzitter,
Jan Eijkemans

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
40e jaargang nr. 141
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:

Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Jaap Heerschop
Postgiro District NL97 RABO 0155 7464 56 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris/contactsecretaris:

Brugt Peper
contact-nijmegen@ipa-nederland.nl

Algemeen Bestuurslid
Jan Nijburg

IPA - Activiteiten:

Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Activiteiten:

Dick Beerens
dickbeerens@hetnet.nl

Redactie / IPA - Artikelen:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:

Clappers & Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Telefoon: 0575 - 47 38 81
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron, Martin van der Putten

In dit nummer

- 3** Alweer gaat er een jaar voorbij
- 7** Jubilarissen
- 9** Bezoek aan CNC Milsbeek
- 13** 'Lieve baby ik vergeet je niet
- 15** Olifant in de tuin
- 16** Een stukje geschiedenis
- 17** Murrie schrikt allen van zijn eigen schaduw
- 18** Ontmoeting in oost
- 21** ASP course in Gimborn
- 24** Uit de Oude doos
- 27** Activiteiten Nijmegen
- 29** Activiteiten Oost

International Police Association, District Nijmegen e.o.

Secretariaat

Begoniastraat 22 • 6658 EB Beneden Leeuwen
nijmegen@ipa-nederland.nl

Facebook; IPA Netherlands, Nijmegen e.o.

Jubilarissen

Op zondag 11 november 2018, vond in de bar van sporthal 'De Heuvel' in Druten de huldiging plaats van 50, 40 en 25 jarige jubilarissen van IPA-Nijmegen.

Naast het feit dat er in diverse gebieden in Nederland de 11e van de 11e gevierd, was het op die dag exact 100 jaar geleden dat de wapenstilstand van de Eerste Wereldoorlog in trad. Onder de aanwezigen werd gezellig gekeuveld en van gedachte gewisseld. Diverse onderwerpen passeerden hoorbaar de revue. Als we op dat moment de wereld hadden kunnen veranderen..... dan zag het er nu echt heel anders uit.

Omstreeks de klok van 12.00 uur werden door onze voorzitter Jan Eijkemans de aanwezige jubilarissen gehuldigd. Jan werd bijgestaan door onze secretaris, Martin van der Putten.

Als eerste werden de jubilarissen welke 50 jaar lid zijn van IPA gehuldigd. Helaas waren niet alle uitgenodigde jubilarissen aanwezig. Ieder voor zich had een reden om wel of niet te komen. Als eerste werden de volgende leden gehuldigd voor hun 50 jarig lidmaatschap. Dit betroffen:

Dhr. G.J.M. Rijerse – dhr. F.W.J. Lefering en dhr. H.W. Baron.

Na deze leden letterlijk en figuurlijk in de bloemetjes te hebben gezet volgden de leden die reeds 40 jaar lid zijn van IPA-Nijmegen. Dit betroffen:

Dhr. A.J. Boelens en dhr. H.M.M. van der Linden. Ook deze leden werden nog eens in de bloemetjes gezet, voorzien van talrijke anekdotes.

Als laatste volgde de enige aanwezige jubilaris welke 25 jaar lid is van IPA-Nijmegen.

Dhr. P.A.M. Brouwers.

Ook deze werden voorzien van een kleine bloemlezing in de bloemetjes gezet.

Naast de mooie woorden en bloemen die werden uitgereikt aan de jubilarissen, ontvingen de jubilarissen elk een prachtige oorkonde en bijbehorende speld.

Hierna volgde nog een zeer prettig samenzijn waarbij diverse leuke/sterke verhalen uit het verleden ter sprake kwamen en waarbij leuke herinneringen herinneringen werden opgehaald. Ik hoorde heel vaak: "Weet je nog dat; Ken je die of die nog. Wat doet hij/zij tegenwoordig?"

Al met al een heel gezellige en warme bijeenkomst.

Bezoek C.N.C. te Milsbeek

Tekst: Gerard Rijerse

Foto's: Henk Baron

Op vrijdag 5 oktober j.l. had Dick Beerens een excursie gepland voor de I.P.A. leden aan het C.N.C (Coöperatieve Nederlandse Champignonkwekersvereniging) in Milsbeek.

Het enige dat ik van C.N.C. wist was dat er compost gemaakt werd en dat het in de jaren 90 als ik in de buurt van Milsbeek kwam, altijd stonk naar ammoniak en compost. Ik dacht toen weleens: "Je zou daar maar een huis gekocht hebben".

Dus met de nodige nieuwsgierigheid gingen wij, mijn vrouw en ik, die dag naar Milsbeek waar we om 09.30 uur verwacht werden.

Met nog zo'n 16 andere IPA leden werden we bij de CNC welkom geheten door Wim Arts.

Wim Arts, een gepensioneerd ex-werknemer met een dienstverband van 41 jaar, zou ons die morgen wegwijs maken in het "compostgebeuren." Onder het genot van een kopje koffie en een onvervalst lekker stukje Limburgse vlaai, begonnen we met een powerpoint presentatie. Allereerst iets over de CHAMPIGNON, het franse woord voor paddenstoel. De eerste teelt geschiedde in Frankrijk. In Nederland werd hij vroeger alleen gekweekt in de mergelgrotten van Zuid- Limburg.

Zo'n 60 jaar geleden kwamen de eerste bovengrondse champignonkwekerijen, met name in de drie zuidelijke provincies. Nederland telt momenteel nog zo'n 110 champignonkwekers. Enige jaren geleden waren er dubbel zoveel. Oorzaak is dat het voor de telers nog steeds geen vetpot is om champignons te telen.

Naast Polen is Nederland de grootste producent in Europa.

Er zijn witte- en (kastanje)bruine champignons. De voedingsbodem is COMPOST. En deze compost wordt gemaakt in Milsbeek en ook in hun nieuwe bedrijf in Moerdijk. De compost is een cradle to cradle product, wat voor andere bedrijven afval is, is voor CNC het startpunt. Elke week rijden er 400 vrachtauto's voor CNC in Nederland en Duitsland naar maneges voor het ophalen van de paardenvijgen en naar pluimveehouderijen voor de kippenmest. Plm. 600.000 ton per jaar wordt er opgehaald. Het bedrijf in Milsbeek haalt zijn mest vnl. uit Duitsland, hierdoor veel minder transportkilometers dus ook minder CO2 uitstoot.

Tot in de jaren 90 van de vorige eeuw, werd de compost in Milsbeek gemaakt in de open lucht. De productie vindt nu volledig indoor plaats, m.a.w. geen stankoverlast meer en tevreden burens. Om de mestgeur te neutraliseren, wordt er gebruik gemaakt van biobedden gevuld met boomschors. De boomschors bevat micro-organismen die geurstoffen opnemen. Na de presentatie kregen we laarzen en een rode beschermjas aangereikt en togen we naar de immens grote opslagruimtes. In deze opslagruimtes zagen we o.m. 32 tunnels allen met een lengte van 35 meter. In deze tunnels vindt het composteren plaats en wel in 3 fases.

Fase I. Hier worden de paardenvijgen gemengd met kippenmest en gips. Gips is noodzakelijk voor de zuurgraad van de compost. Voorheen werd er ook stro doorgemengd. Dit gebeurt nu niet meer.

Dit mengsel gaat naar een van de 32 tunnels waar de temperatuur

door natuurlijke broei oploopt tot plm. 80 'C.

Fase 2. De compost gaat naar andere tunnel en de temperatuur wordt teruggebracht tot 45 graden. Na 5 dagen is de compost omgezet tot een juiste voedingsbodem.

Fase 3. Bij de derde fase wordt de compost geënt met mycelium van de champignon. Dit is het zogenaamde broed.

In deze compost kunnen zich geen champignons vormen. Daarvoor moet de compost nog worden afgedekt met een zogenaamde deklaag. Dit bestaat uit een mengsel van veen en schuumaarde (afvalproduct van de suikerindustrie). De deklaag of te wel dek aarde moet vrij zijn van ziektekiemen en de juiste structuur hebben. Voor wat betreft het laatste hebben de telers daar hun eigen wensen voor. De bacteriën die in de dek aarde leven stimuleren het mycelium tot het vormen van de champignons. Dhr. Arts vertelde zeer bevlogen en zeer uitgebreid. Ik denk dat ik nog wel even door kan met vermeldenswaardigheden, maar

ik zou zeggen ga zelf eens een kijkje nemen.

Wat me verder nog opviel was dat nagenoeg alles computergestuurd werd en dat het milieu een zeer hoge prioriteit kreeg. Zelfs de ammoniak die tijdens het productieproces ontstaat wordt teruggewonnen en weer in het proces herbruikt. Ook wordt alles met water schoongemaakt en komen er geen chemicaliën aan te pas.

Om 13.15 uur kwam er een einde aan de rondleiding. Onze voorzitter bedankte Dhr. Arts voor de rondleiding. We vonden het allemaal een zeer geslaagde dag.

O ja, dhr. Arts vertelde dat het CNC een groot tekort aan chauffeurs had, dus mocht u nog iemand weten.....

‘Lieve baby ik vergeet je niet’

Tekst en foto's: Janou Berckmans

Politie mannen en –vrouwen maken veel mee in de dagelijks praktijk van hun werk. Dan springen er wel eens zaken uit die veel indruk maken op de betrokken collegae zoals onderstaand verhaal

Vandaag is het zover, mijn allereerste noodhulpdienst. Ik heb middagdienst en start om 14 uur. Ik loop pas anderhalve week stage bij de politie en het voelt al als een echte familie. We krijgen een spoedmelding; een reanimatie. Reanimatie? Dit heb ik nog nooit meegemaakt. Er gaat van alles door me heen, wat moet ik doen, hoe ga ik reageren, wat ga ik aantreffen?

ondersteunen. De moeder vraagt aan mij waarom de reanimatie zo lang duurt en waarom ze haar kind niet naar het ziekenhuis brengen. Ik antwoord dat ze er alles aan doen om haar zoontje te helpen en dat hij in goede handen is bij het ambulancepersoneel.

Onmacht

Het zoontje heeft vanaf zijn geboorte een reflux (afwijking maagklepje) en vanaf zondag een buikgriep, vertelt de moeder. Ze hoorde vreemde geluiden toen hij in zijn bedje lag, ging kijken en zag dat er bloedachtig slijm uit zijn neus kwam. Hij zag blauw en had geen ademhaling. De vader van het kind heeft meteen 112 gebeld, terwijl de moeder haar zoontje reanimeerde totdat de hulpverleners er waren. Ik kan de pijn en onmacht navoelen. Vreselijk om dit als kersverse ouders mee te moeten maken. Het enige wat ik denk is, kom op kleintje kom terug, kom terug! Jij verdient dit niet, 10 weekjes oud, je hebt nog een heel leven voor je. Ik zie dat een vrouw van het ambulancepersoneel belt met het ziekenhuis. Ze pakt het jongetje op en legt hem op de brancard. Wij volgen de ambulance met de dienstauto op weg naar het ziekenhuis en nemen de vader en de oma mee. Het is doodstil in de auto, niemand zegt iets.

Handen in haar

Als we aankomen, zie ik dat er al een ambulance is. Voor mijn gevoel moet ik toch zo snel mogelijk naar binnen om te helpen. Buiten staan twee mensen er verslagen bij. Ik stel me voor en loop het huis in. In de gang zie ik een vrouw staan met de handen in het haar. Ze staart recht voor zich uit. Waarschijnlijk naar de persoon die gereanimeerd wordt. Ik loop de huiskamer in, kijk naar rechts en schrik; er ligt een baby op de tafel.

Vijf volwassenen staan eromheen om het kleine kindje te reanimeren. Even weet ik niet wat ik moet doen. De moeder van het kind staat nog steeds in de gang. Ze staat daar maar en ik loop naar haar toe, pak haar vast en veeg over haar rug. Wat moet ik zeggen? Moet ik wel iets zeggen?

De vader is helemaal van slag, ijsbeert door de kamer en loopt naar buiten. Mijn collega gaat bij hem staan om hem te

Oneerlijk

Enkeel terug op het bureau worden we meteen opgevangen. We zitten met alle betrokken collega's bij elkaar, zeer geëmotioneerd en spreken er uitvoerig over. Een aantal uren later horen we dat het er niet goed uitziet voor de baby. Het is niet zeker of hij het gaat redden. Oneerlijk dat is het enige woord wat ik hiervoor heb, tien weken jong en nog een heel leven voor zich. De volgende dag hoor ik dat het jongetje is overleden. Op 10 januari tijdens mijn allereerste noodhulpdienst en mijn allereerste melding. Lieve baby, ik ga jou nooit meer vergeten.

Over de auteur

Janou Berckmans is 24 jaar oud en volgt de opleiding allround politiemedewerker niveau 4 op de Politie Academie te Eindhoven.

“Tijdens mijn stage werk ik op een politiebureau in Limburg. Ik heb deze blog geschreven, omdat ik in de loop der tijd merkte ik dat dit incident ontzettend veel indruk op me heeft gemaakt. Ik besepte dat ik het een plaats moest geven, de vraag was echter hoe? Ik heb mijn gevoelens besproken met coach Jack tijdens mijn stage op het bureau. Samen met hem heb ik dit heftige incident een plaats kunnen geven... een bijzondere plaats. Het baby'tje heeft mij namelijk doen realiseren dat je moet genieten van alle kleine dingen in het leven.”

Olifant loopt door tuin

Tekst en foto's: Politie Oost-Nederland

Ook bij de politie komen wel eens meldingen binnen die tot hilariteit leiden. Zo ook het volgende 'incident'.

Vanmiddag kregen de politie in Ommen een nogal opzienbarende melding. Volgens de meldkamer zou er een olifant door de tuin van de melder lopen en ook al aan het eten zijn van zijn perenboom. De melder gaf desgevraagd aan dat het geen grapje betrof.

Onderweg naar het adres van de melder –in het buitengebied van Ommen- vroegen wij ons al af hoe wij in hemelsnaam een olifant zouden moeten vangen. Dit was voor ons ook de eerste keer. Na enige minuten kwamen wij ter plaatse bij de woning van de melder en zagen wij meteen al grote bulten ontlasting op de oprit liggen. We zagen direct dat deze ontlasting daadwerkelijk wel eens afkomstig van een olifant kon zijn. Bij de woning troffen wij de behoorlijk geschrokken bewoners, die ons vertelden dat de eigenaar van de olifant het beest zojuist had opgehaald en was vertrokken via een bospad.

Nadat wij dit bospad enkele honderden meters hadden gevolgd, troffen wij inderdaad de olifant aan, inclusief zijn eigenaar. Het bleek dat de eigenaar een circusmedewerker was, die dagelijks enkele keren met de olifant ging wandelen in het bos. Op een onbewaakt moment, zag de olifant kans om een tuin in te lopen. Volgens de eigenaar doet het dier dit normaal gesproken nooit. De olifant hoorde bij een circus, welke deze dagen op een camping in de omgeving is neergestreken.

De eigenaar van het dier baalde stevig van het incident en is vervolgens samen met ons teruggegaan naar de geschrokken bewoners. Hier heeft de eigenaar de ontlasting op de oprit en in de tuin opgeruimd en de bewoners financieel gecompenseerd voor de geleden schade. Als klap op de vuurpijl mochten wij als politie ook nog even met de 'boosdoener' op de foto. Hier hebben wij meteen gebruik van gemaakt, alleen al om te voorkomen dat niemand ons gelooft

Een stukje geschiedenis

Tekst: Jan Eijkemans Foto's: Wikipedia

Het najaar is een tijd waar we stil staan bij de beide wereldoorlogen uit de vorige eeuw. Herdenken doen wij de slachtoffers van deze twee verschrikkelijke oorlogen. Juist de dag, 11 november, dat wij onze jubilarissen huldigen was zo'n dag. Op de 'elfde van de elfde' start in het zuiden van ons land het carnaval. Dit jaar was het op die dag 100 jaar geleden dat er een einde kwam aan de Grote Oorlog, beter bekend als de Eerste Wereldoorlog. Hoewel Nederland 'neutraal' was werden wij toch geconfronteerd met de gevolgen. Na de inval van het Duitse leger in België in augustus 1914 ontstond er een grote vluchtelingenstroom vanuit België naar ons land. Daarbij waren ook mannen die via ons land naar Frankrijk wilden om zich aan te sluiten bij de geallieerde legers. Om deze stroom oorlogsvluchtelingen een halt toe te roepen wilde de Duitsers de Belgisch-Nederlandse grens onder controle krijgen. Nederland fungeerde namelijk als doorgeefluik voor spionageberichten die terecht kwamen op het hoofdkantoor van de Britse geheime dienst in Rotterdam. Door de grens af te sluiten werd het een stuk lastiger om de spionageberichten over de grens te krijgen. Om de grens af te sluiten werd er een versperring van prikkeldraad aangebracht die onder 2000 volt wisselspanning werd gezet. Zo was het moeilijk om de grens te passeren. Omdat elektriciteit in die tijd voor een groot aantal mensen nog een minder bekend fenomeen was zijn er vele slachtoffers gevallen die onvoorzichtig de grens wilden oversteken. Een exact aantal is niet bekend maar men schat het aantal doden op circa 500 menselijke slachtoffers. Daarnaast zijn ook vele dieren door aanraking met de elektrische draad omgekomen. Dat was zeker voor de arme bevolking in de gebieden rond de draad een flinke aderlating omdat ze het toch al niet breed hadden. Deze elektrische grens liep vanaf de kust in Zeeuws-Vlaanderen tot de grens met Duitsland bij Aken. Het volgde niet helemaal de bestaande grens maar werd soms in België doorgetrokken bij gebieden die niet zo belangrijk waren. De Grote Oorlog eindigde op de 11 november 1918 om 11.00 uur. De laatste soldaat die sneuvelde door Duits geweervuur was een Amerikaanse soldaat. Hij kwam om 10.59 uur om het leven.

Naast deze grensperikelen kwam 'onverwacht' ook nog eens de Duitse keizer Wilhelm II op 10 november 1918 om zes uur 's morgens bij de Nederlandse doorlaatpost 'Witte Huys' te Eijsden aan. Hij werd niet onmiddellijk toegelaten maar pas na middernacht ontving hij de mededeling dat Nederland bereid was hem onderdak te verlenen. Nadat hij toegelaten was werd ging de keizer met zijn uitgebreid gevolg naar kasteel Amerongen waar hij enige tijd later officieel afstand deed van de troon. Aldaar wachtte hij ook in spanning af op zijn eventuele uitlevering als oorlogsmisdadiger. Later verhuisde Wilhelm naar Doorn waar hij in 1941 overleed aan een longembolie en werd bijgezet in een klein mausoleum

in de tuin van Huis Doorn.

Murrie schrikt alleen van zijn eigen schaduw

Tekst: Lotte Martini Foto's: Martin van der Putten

Dagblad de Gelderlander schrijft over mensen die in het gebied tussen Maas en Waal wonen, werken of recreëren. Deze keer onze secretaris en dochter die iets over hun hobby met ons delen. Martin en zijn dochter Diana delen samen de sport om paarden te mennen.

Martin: "Kom Murrie, we gaan je eens aan het bezoek laten zien." Dochter Diana: "Murrie is mijn paard. Hij is nu ruim anderhalf jaar oud. Pap en ik hebben nu allebei ons menbewijs en we gaan samen vaak met paard en wagen op pad. In 2014 heb ik mijn menbewijs gehaald. Mijn vader kreeg een half jaar later een proefles voor zijn verjaardag. Dat heeft mam toen omgezet in de volledige opleiding." Martin lachend: "Ik moest." Diana: "Je vond het wel leuk, want daarna heb je ook tweespan gehaald." Martin: "Dat klopt. Ik ben geen paardenmens, maar mennen is ontspanning. Twee à drie keer per maand rijden wij samen door het land van Maas en Waal. Ik doe het ook om mijn dochter te helpen. Als Diana meedoet aan wedstrijden, ben ik haar groom. Dat is trouwens verplicht als je op de openbare weg rijdt. Een groom helpt de koetsier om veilig over te steken."

Diana: "Murrie is officieel nog te jong voor wedstrijden, maar hij mag wel af en toe oefenen. Zoals vorig jaar een marathon, we moesten een parcours met hindernissen afleggen. Dat ging nog niet zo goed, hij vond de waterbak leuker..." Martin: "Hij is zo enthousiast en lomp." Diana: "Haha ja, maar dat spreekt mij juist aan. Murrie is cool in het hoof, niet bang. Hij schrikt alleen van zijn eigen schaduw., springt ie opzij, vier benen in de lucht." Martin: "Onze held."

Diana: "Lief en aanhankelijk. Professionals in de sport verkopen vaak hun paarden en gaan dan weer een jong dier trainen. Wij doen het voor de leuk. Murrie blijft bij ons."

Mennen is ontspannen. Twee á drie keer per maand rijden wij door het Land van Maas en Waal.

Ontmoeting in Oost

Tekst: Jan Eijkemans Foto's: Brugt Peper

Bij onze gezamenlijke vergadering ter voorbereiding op de landelijke vergadering hadden we afgesproken om ook met onze partners een keer samen te komen. Ons district heeft dit initiatief opgepakt en op vrijdag 16 november j.l. hebben wij met circa 30 personen van de oostelijke districten een stadswandeling gemaakt.

Nijmegen, de oudste stad van Nederland, bezit vele historische panden en plaatsen. Daarnaast was Nijmegen vanaf september 1944 tot het eind van de Tweede Wereldoorlog frontstad, nadat operatie Market Garden stopte vanwege het niet in bezit kunnen nemen van de brug bij Arnhem door de Britten. Deze operatie was toch al een riskante onderneming, via een smalle sluis, genaamd Hells Highway, oprukken naar Arnhem, alle bruggen onderweg bezetten, om via een omtrekkende beweging door te kunnen stoten naar het Rhurgebied. Ook het vergissingbombardement door notabene Amerikaanse bommenwerpers heeft veel in onze mooie stad verwoest in die tijd. Bij dit bombardement kwamen circa 800 mensen om het leven en werd een groot deel van het centrum en vlak daaromheen vernield. Door al deze vernielingen en het slopen van vele panden in de, wat genoemd wordt, de Benedenstad, zijn er veel historische panden verwoest. Deze Benedenstad was overigens ook wel aan herstel toe omdat, door de ligging aan de rivier de Waal, vele mensen als ongeschoold arbeider werken als o.a. kaaischouwer. Deze kaaischouwers waren nodig om de schepen aan de kade te lossen en de aanvoer van die producten over te laden op karren en/of vrachtauto's. Voor 1936 was er ook nog geen directe oeververbinding naar het noorden en was men aangewezen op een zogenaamde gierpont hetgeen ook nog voor de nodige activiteit op de kade zorgde.

In de Benedenstad, zo genoemd omdat er ook een 'Bovenstad' is hetgeen door de stuwwal in de ijstijd ontstaan is en nog goed zichtbaar is ten oosten van Nijmegen staan toch nog wel een aantal historische panden zoals het Brouwershuis en het Besiendershuis. In dit laatste pand woonde de 'Besiender' en zijn functie was om gelden te innen voor het liggen van de schepen aan de kade en om toezicht te houden.

In het Valkhof, boven op de stuwwal, stond tot in de 17e eeuw het kasteel van Karel de Grote en ook tot die tijd was Nijmegen nog ommuurd. Maar door de groei van de inwoners moest men buiten deze omwalling uitbreiden. Bij de Wet van 18 april 1874 (Stbl.64) werd de stad Nijmegen als vestingstad opgeheven. In de raadsvergadering van 5 mei 1874 werd een commissie benoemd bestaande uit W.Francken, H.L. Terwindt en Joh. H. Graad van Roggen, ook wel het 'Driemanschap' genoemd. Deze commissie voerde met de het Rijk de onderhandelingen over de eigendomsrechten van de stad op de vestinggronden. De

muren waren een sta in de weg en de stad had geld nodig. Zo konden zij door het verkopen van deze stenen geld innen om de groei mogelijk te maken. Na nog meerdere plaatsen bezocht te hebben zijn we teruggekeerd naar ons uitgangspunt. Daar heeft het bestuur van ons district onze gasten een consumptie aangeboden. Na ons weer, ondanks de zonnige dag, wat opgewarmd te hebben gingen onze gasten weer 'ieders zijns weeg'. Voor onze gasten was het een eyeopener dat Nijmegen zoveel te bieden had en was de middag zeer geslaagd.

ASP course Gimborn

Tekst en foto's: Mariëlle Spruijt (ASP Instructor)

Dit Seminar, van 2 t/m 7 april 2018, viel mij op vanwege de sportieve inzet die gevraagd werd, in de voorbereiding werd minimaal 25 maal te kunnen opdrukken, 50 sit ups en 1 mijl lopen in een bepaalde tijd als conditie eis gesteld. Goede reden om daar lekker voor te trainen.

De maandag aangekomen en de sleutel opgehaald bij de sleutelkast, gelijk even gekeken bij de seminar zaal, vanwege de grote wateroverlast. De zaal is zo goed als gestript dus dat gaat vast nog even duren voor die weer gebruikt kan worden.

De eerste ochtend bijeengekomen in de vergaderzaal eerste verdieping van het kasteel. Daar de nodige formulieren invullen en kennismaken met de rest van de groep en de trainers. De groep was zeer divers, de communicatie ging voornamelijk in het Engels. ASP is een bedrijf uit de USA, die trainingen verzorgd en ook de nodige uitrusting verkoopt.

Na de introductie per bus naar een sportzaal in Mariënheide, daar lag van alles voor ons klaar aan training materialen en lesboeken. In het programma die dag de warming-up, interview houding, alerte houding, de check, het communiceren en uiteindelijk ook de TieWrap achtige handboeien.

Dat je stem wel degelijk ook een wapen is, werd uitgebreid behandeld een van de voordelen is dat burgers of collega's horen wat je zegt en dat dan ook in het proces-verbaal van bevindingen terecht komt.

De lunch werd ter plaatste verzorgd. Phillip Kurz de seminarleider heeft het keurig netjes verzorgd, chapeau!

In de middag werd het nog hard werken, de uitschuifbare stok kwam ook aan bod en daar kan je toch hele effectieve technieken mee doen. Het laatste uur circuitjes lopen en het geleerde onder stress oefenen, oefenen oefenen. Als toetje mochten we los op het rode mannetje. Een ervaring op zich...

De tweede dag werd het duidelijk dat er op de derde dag echt examen gedaan moest worden, een schriftelijk gedeelte van 40 vragen, geheel in Engels en alle kandidaten kregen meerdere stukken van de training om in les te geven. Deze dag kwam ook het beschermen van jezelf en het gebruiken van je zaklantaarn en de verblind techniek om een regenstander uit te schakelen. De trainers en medekandidaten waren erg gemotiveerd, wat betekende

dat je hier en daar toch onverwachts een duw of klap mocht ontvangen. Aan de andere kant was het ook geen probleem om even uitleg te vragen als het dan toch nog even te snel ging. 's Avonds was er de gelegenheid om nog vragen te stellen in de Turm Bar, veel kandidaten gingen direct na de extra vragen terug naar de kamer om nog uitgebreid te studeren.

De derde dag, eerst de schriftelijke toets. Was toch een dingetje, Engels praten zit wel in mijn systeem, het lezen en multiple choice antwoorden invullen is toch weer een ander discipline. De praktijk opdrachten waren duidelijk en het mocht in je eigen taal, dus of het nu Maltees, Vlaams, Zweeds, Belgisch of toch Duits of Engels de boodschap moest aankomen.

Na het geven van de instructie aan de groep werd er keurig feedback gegeven door de instructeurs, die uiteindelijk het definitieve oordeel mochten vellen over geslaagd of niet. Zo verfrissend om te zien hoe dat op zeer verschillende manieren gegeven werd, lichaamstaal zegt dan alles....

Als toetje nog weer een circuitje, daar leer je echt op techniek je handelingen uit te voeren en ondertussen afweren, alle geweldsmiddelen op vaardigheid gebruiken, heel belangrijk onderdeel van het lesgeven natuurlijk. Dan merk je je hoe je in een kleine 3 minuten toch aardig fysiek op de proef gesteld kan worden. En er was meer, nog een keer de rode man, dit keer met opdracht alle gevechtstechnieken die aangeleerd waren in te zetten. De derde keer deze vreselijke man .....en dan kan je gewoon zien dat bijna iedereen veel geleerd heeft en vaardig is in de technieken. De laatste keer was voor mij bijna appeltje eitje.

Terug in Gimborn kregen we de uitslag te horen met uiteraard het uitreiken van de felbegeerde pin. De schriftelijke test was door mij zelfs foutloos gemaakt. Alle kandidaten hebben voldaan aan alle eisen, dus iedereen mag zich instructeur noemen. Een gedeelte van de oefenmaterialen mochten we houden. Mooi spul hoor. Volgend jaar is het seminar weer, te beginnen op 29 april. Zeer aan te raden vooral voor de collega's in actieve dienst, ondanks dat je sommige technieken nog niet mag toepassen absoluut een compliment aan jezelf.

A large, snow-covered Christmas tree is the central focus of the image. The tree is heavily laden with snow, and its branches are decorated with numerous small, colorful lights in shades of red, orange, yellow, and green. The background is a soft, out-of-focus winter scene with bare trees and a pale sky. The overall atmosphere is festive and serene.

IPA Nijmegen e.o.

wenst u

fijne kerstdagen

en een

gelukkig 2019

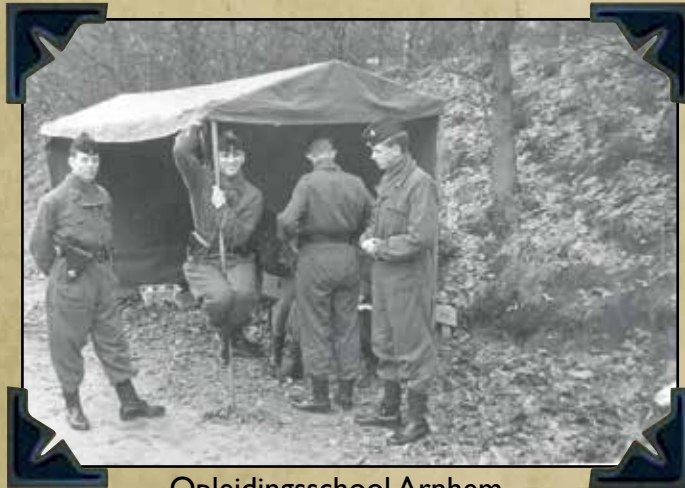
Uit de oude doos

TPW 1963

eigen regio - stropersbuit

Opleidingschool Arnhem
schietbaan 1964 I

Kon.Mar. 2e verkeersbrigade
Leeuwarden 1941

Kon.Mar. 1961

eigen regio - aanrijdingen

Activiteiten overzicht

IPA Nijmegen

13 januari
2019

Nieuwjaarsreceptie IPA Nijmegen e.o

In Sporthal 'De Heuvel', aanvang 11.00 uur

19 maart
2019

Districts Ledenvergadering

In Sporthal 'De Heuvel', aanvang 20.00 uur

22 april
2019

Paaseieren zoeken

Tweede Paasdag paaseieren zoeken voor de kinderen/kleinkinderen in Sporthal 'De Heuvel'

13 juni
2019

Bezoek Tuin van Bezinning

Voor informatie neem contact op met Brugt Peper

16 t/m vrijdag 19
juli 2019

Internationale Vierdaagse Afstandmarsen

20 t/m zondag 22
september 2019

IPA Nijmegen kampeerweekeind

Nadere informatie volgt

9 november
2019

Zestig jarig jubileum IPA district Nijmegen e.o. met huldiging van jubilarissen

Nadere informatie volgt

Informatie over onze activiteiten kunt u verkrijgen bij Dick Beerens en/of Adrie Daniëls

Activiteiten overzicht

Oostelijke Districten

5 januari
2019

Nieuwjaarsreceptie District Twente in Enschede

Aanmelden via: ipatwente@gmail.com

6 januari
2019

Nieuwjaarsreceptie District Oost-Nederland in Deventer

Voor beide activiteiten aanmelden via: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl

12 januari
2019

Bowlen met District Ooste-Nederland in Zwolle

IPA-district Arnhem e.o.

13 januari
2019

Nieuwjaarsreceptie District Arnhem e.o. in Velp

Aanmelden via: evenementen-arnhem@ipa-nederland.nl

16 februari
2019

Jeu de Boules kampioenschap IPA Oost-Nederland in Zevenaar

Georganiseerd door District IPA Arnhem e.o.
Aanmelden via: evenementen-arnhem@ipa-nderland.nl

25 mei t/m
2 juni 2019

Reis naar Noorwegen georganiseerd door District Arnhem e.o.

Aanmelden via: evenementen-arnhem@ipa-nederland.nl

Verdere informatie over de activiteiten van de oostelijke districten zie daarvoor hun website.

